

Előfizetési feltételek:
 Fizetendő Debreczenben.
 Egész évre 2 frt
 Fél évre 1 „
 Községeknek 62 kr. évi postadíj előleges
 beküldése után ingyen.
 Egyes szám ára 4 kr.
 Szerkesztőségi és kiadói iroda:
 Rózsa-tér 16-dik sz. házban, (kenyér-piacz,
 Vilmos sörcearnoka szomszédságában.)
 Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetési díjak:
 Négy-hasábos petit sorért 5 kr.; többasó-
 rinél 4 kr.
 Nagyból és többasórinél hirdetéseknek nagyon
 kedvező engedmények tételnek.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
 „Nyilvált”-ben megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói
 hivatalnál, Csáthy Fer. és Társa, Telegráf
 K. Lajos és László Albert könyvkereke-
 déseiben, Budapest: Goldberger A. V.,
 Blockner J., Eckstein Bernát és Haasenstei-
 n és Vogler, Bécsben, Prágában Haasenstei-
 n és Vogler, A. Oppel, Schalek H. és
 Párisban, Hamburgban és Majnai-Frank-
 urban: G. L. Daube és Mosse Rudolf
 hirdetési intézetében fogadtatnak el.

A nagy napok előtt.

Debreczen, 1896. április 25.

Csak egy rövid hét és aztán benne lesz a magyar nemzet a legnagyobb szerű ünnepek kezdetében.

Egy hét múlva megnyílik az ezred év ünnepei legkimagaslóbb része — az országos kiállítás, megnyitja a legalkotmányosabb uralkodó, a magyarok szeretett, apostoli királya, környezve az uralkodóhoz magas tagjai s a külföldi hatalmak képviselői által.

Csodás, mesékbe illő világ fog feltárulni a szemlélők előtt. Ragyogó fényár, milliókat érő kincsek halmaza kápráztatja a gyarló ember szemét s a roppant értékű kincsek becsét mesésen hatványozza az a kétségbe vonhatatlan tény, hogy az mind magyar!

Nagyon szép kiállítást és lélekemelő ünnepeket fog látni a világ a következő hat hónap alatt s a magyar nemzet büszke lehet önmagára, hogy ilyeneket mutathat be a külföldnek, mely hazánkat csak pár évtized előtt is, mint földrajzi fogalmat sem ismerte.

Nagyon szívesen megbocsátjuk azt a mellőzést, meg azt a temételen sok furcsaságot, a mit egyik-másik jámbor tréfálkozó a nemzetre fogott, meg tudják most, hogy milyen is hát ez a nemzet, mely a Duna s Tisza partjain ezer esztendő óta élte eddig át, nem csak meg nem törve, de számban sem fogyva, sőt hatalmas arányban megsokszorozottan.

Látni fogják, hogy e nemzet nem maradt el semmi téren. Alkotásai nagy becsűek az ipar, a gazdaság, a kereskedelem, a tudomány, a művészet terén, szóval mindenütt, hol a maradandó alkotások létesíthetőségéről csak szó lehet.

A haladás örömdetes jelei mutatkoznak lépten nyomon és megsemm látszik az, hogy ezer

év alatt hány ezer csatát vívott e nép e földért, a szabadságért és vallásért.

Vannak e népnek — mint mindeneknek — hibái is, de vannak számos kitűnő erényei s ezek mellett amazok eltörpülni kénytelenítettnek s ezek azok, a melyek megfogják hódítani az idegeneket.

Országunk szíve, a magyarok kincse: Budapest főváros az idegenek sokaságát fogadja ezentul keblére, úgy hogy fél évig egyre díszben kell öltözve lennie. Hát ez nem baj, csak felelősséggel jár. Vigyázni kell mindenre. Közbiztonságra és közegészségügyre. Ha e kettő ellen kifogás nem lesz, akkor nyert csatánk van.

Hogy a kiállítás, a díszünnepek szépen sikerülnek, az kétségtelen. Sikerüljenek is! Ez lesz a sok évi nehéz munka méltó jutalma.

Teljeik benne mindennek, főképp a magyarságot őrző istenségnek kedve.

S.

A mérték alatt.

1896. április 25.

Ismét sor alá állították a haktételeket, hogy a fiatalság színe javát bevégyék katonának. Igaz, hogy a sok, munkabíró embernek jobb volna itthon az eke szarvát tartani, mint évekig a nagy városok közevét koptatni, az állam ruháját nyuzni, de ezen nem segíthetünk, míg az általános béke be nem következik.

Nekünk egészen más szempontból van szándékunk a sorozáshoz, a sorozás — eredményéhez hozzájárulni. Azon szempontból nevezetesen, hogy a sorozások alkalmával az előállítottaknak vajmi csekély százalékat sorozták be katonának, mely körülmény népünk satnyulására vall.

Egészségügyünk megóvása, a gyermeknevelés helyes alkalmazása, a nevelésügynek a testépítésre való kiterjesztése, mindinkább kezd első rendű kötelességgé lenni s mégis azt látjuk, hogy a nép fokról-fokra satnyul, legalább erre enged következtetni a sorozások alkalmával nyilvánuló azon sajnós tapasztalat, hogy az előállítottaknak csak

kis része képes a katonai szolgálat fáradsalmait elbírní s e miatt nem sorozhatók be katonának.

Sok ember azt mondja, hogy nem lát benne semmi különbséget, ha az előállítottak közül csak keveset soroznak be katonának. — Mi másként, és pedig úgy okoskodunk, hogy a katonai szolgálatra alkalmatlan embereknek kevés hasznát lehet venni a munka, a családi kötelességek teljesítése körül is. Ez pedig sokkal jelentősebb baj, mint az, ha valakit katonának nem soroznak be.

Szakemberek, tudósok folyton azon törnek a fejüket, hogy mi lehet oka a nép satnyulásának. Pedig ahhoz, hogy ennek okát kitaláljuk, nem kell valami nagy tudomány. A nép életét, szokásait kell tanulmányozni, mindjárt rájövünk arra, a mit hiába keresnek a szobatudósok s azok, a kik tudományos könyvek útján akarják népünket a satnyulástól megvédeni.

A szegényes szegénysorsu emberek rosszul táplálják gyermekeiket, korán terhes munkára szorítják őket és megengedik, hogy fiaik dohányozzanak és pálinkával éljenek. Leginkább ezek azon okok, melyek a nép fiait elsatnyítják, katonai szolgálatra képtelenné teszik.

A szegény ember alig várja, sokszor nem is várja be azon időt, hogy fia betöltse életének 12-ik esztendőjét, viszi dolgozni mezei munkára. A fejletlen testi szervezet nem képes megbírni a terhes munkát, elsatnyul. A fiu együtt pálinkázik apjával, együtt szívja vele a test fejlődésére kártékonyan ható dohányt. Így aztán nem csoda, ha vézna, törpe emberkéik állanak a sorozó bizottság elé. Ha mindehhez hozzáképezzük, hogy a felügyelet nélkül nevelkedő gyermekek mennyi balesetnek vannak kitéve, akkor világos lesz előttünk, hogy a fejletlen népség még nyomorék is, mely képtelenné teszi őt megélhetésén munkálni.

Már az magában véve nagy baj, a nemzetre nézve igazi veszteség, ha a köznép elsatnyul, dolgozra tehetetlen, de ez a jelenség mutatkozik a vagyonosabb osztálynál is, hol szintén gyakori esetben találunk olyan ifjakra, a kik testszervezetükben hordozzák a halál csíráját, mely őket katonai szolgálatra képtelenné teszi.

Ezen nem is csodálkozhatunk, ha meggondoljuk, hogy a gazdag emberek és a jobb módúak, tévesztett módon nevelik gyermekeiket. A legtöbb család nem akar tudni a testet edző, okszerű, a

gyermek egészségére jótékonyan ható nevelésről. A gyermek legtöbb idejét zárt szobában, az iskolában tölti, mely azt eredményezi, hogy a fejletlen testet megöli a szellemi munka.

Ehez járul, hogy a serdülő ifjuság szabad akaratára van hagyva, hamar él, hamar élvez, éjszakai, mulat, holott mindezen kedvtelések az élet rovására történnek. Nem csoda aztán, ha vézna és satnya emberkéik állanak a sorozó bizottság elé, a kikben az élet csak pisálkól, a kik nem katonai szolgálatra, hanem az élet terheivel való megpróbáltatásra sem képesek.

Ehez hasonló dolgok és tapasztalatokról máskor is beszélünk, de legjobb alkalom van rá ilyenkor mikor a fiatalságot megrostálják. Bizony, bizony elszomorító jelenség az, a mit ilyenkor tapasztalunk és a mely körülményen okvetlenül segíteni kell, mert e hazának lehetősége mennél több katonára, de okvetlenül szüksége van mennél több munkás karokra, jó családapákra, ezt pedig úgy érjük el, ha a mai hiányos, hibás gyermeknevelési rendszeren a közegészségügy követelményeinek megfelelően változtatunk!

Irodalom és művészet.

„Emlékkönyv a debreczeni jótékony négyelet fennállásának negyedszázados évfordulója alkalmából.” ezim alatt S. Szabó József négyeleti titkár szerkesztésében igen szép kiállítású, érdekes tartalmú könyv jelent meg következő tartalommal: I. Előszó. 1. Az egyelet külső története. A) A negyedszázados múlt. B) Az egyelet alapszabályai. C) Az egyelet jelenlegi tagjai. 2. Az egyelet működése. A) Szegény ügy. B) Árva ügy. 1. Árvaházi iskola. 2. Felügyelőnök. 3. Az árvaház növendékei 1870—1895-ig. 4. Az árvaház jelenlegi alapszabályzata. 5. Az árvák jöltévei. 6. Utcánkénti gyűjtések. C) Törökvesek a társas élet föllendítése s a művelődés terjesztése körül. 3. Az egyelet anyagi állapota. A) Kimutatása az egyelet alapításakor fáradozó urnóknak. B) Alapító tagok 1886—1896-ig. C) Főkönyvi főbb tételek. D) Évi átlagos kimutatás. E) mérleg.

Filléres füzetkék. A Gönczy-egylet alapszabályai a filléres füzetkék nagyobb vállalatának megalkatását egyik eszközzel rendelik a társulat céljainak; ehhez képest filléres

TÁRCSA.

Ne kinozz. . . .

Ne kinozz, ne gyötörj, drága lélek!
 Ne gyötörj, ne! Az egekre kérélek.

Szerelem, csók — hadd maradjon abba!
 Mézédés bár, így nincs áldás rajta.

Ne hogy a világ is tudja, lássa —
 Hagyj fel játékidáld, hagyj fel, drága!

Jól tudom, hogy fáj. . . Nekem jobban, hidd.
 Mégis, mégis csak jobb lesz, jobb lesz így.

Idővel majd heged, gyógyul minden —
 A bú nyomán öröm kél a szívbén.

Nálatok kivált! Oh, hamar békül!
 Haldoklik a szív áldozat nélkül.

Fájdalom hej! nem úgy, nem úgy nálunk!
 A csalódás legtöbbször halálunk. . .

Ugy sem lehetünk boldogok együtt —
 Jobb hát, jobb hát, ha egymást feledjük! . .

Porschek Vilmos.

A boldogság.

— Elbeszélés. —

Kéray Elzától.

(Vége.)

IV.

Helén Leonával édes anyám kíséretében elutazott és a levelek egymást érték, tele szerelmi ömlengéssel, kivált eleinte egyeből sem volt szó. Később azonban már a mulatságról is volt szó, úgy annyira, hogy a sok szerelmes kérdésnek alig volt

hely. Utóbbi időben azonban a levelek mind ritkábban jöttek nagyon is szablon szerűen. Többnyire ezzel volt végezve: „higgye el igen jól érzem magam. Nagyon, nagyon hálás vagyok magának azért, mert ebbe a szép világba küldött” stb. . . Leonáról igen keveset, vagy éppen semmit sem beszéltek a levelek.

Magam részéről minden pompásan ment, kettőtötöt szorgalmam (meg a protekció) reméltem engedte, hogy minél előbb felköthetem a tisztí botot. Oh minő boldog érzéssel igyekeztem imádozt Helénemet látni abban a fényes egyenruhában, mely közelebb vitt ő hozzá. Elgondolám, mily boldog lesz a viszontlátás ezzel a kedves gyermekkel.

Először Hilderberg Leonával találkoztam. Elmondta, hogy Helén még nem kelt fel, mert az este egy kissé soká éltéltek a velencei éj gyönyöreit. Csodálatos báj ömlött el Leona egész megjelenésén. Szerény volt minden szava, édes zene a hangja, lemondással tele a két szeme, bánatos az arca. Feltűnt nekem, hogy eddig még ezt nem láttam, de hisz Helén volt mellette s ekkor nem tűnhetik fel e mártír alak. Bizony alig bírtam szóhoz jutni, mikor megláttam az én kedves menyasszonyomat. Mi lett abból a naív gyermekből? Egy nő, a szépek legszebbje. De nem az a bájoló szépség a Vecsey kastélyból, hanem egy démoni szépség. Rövid pár hó, külsőleg és belsőleg egészen megváltoztatta ezt a leányt. Nem az az ártatlan volt már a tekintete, hanem kiszámított a pillantása. Fürtjei nem omlottak úgy természetesen a homlokára, művészi kezekkel volt annak minden egyes szála elhelyezve s az a termelt előkelő, feszes, mint a nagy világ gyermekei.

Valóban Hilderberg Leona hercegnő egészen eltörpült Vecsey Helén bárónő mellett. Alig mertem felé lépni azt hívem, ez nem az én kedves Helénem. Ő kezét nyújtá, szívélyesen üdvözölt, sőt meg is csókolt. Amde nem olyan volt, mint hajdan, mikor élelem szaladva kiabált örömeiben no de akkor még gyermek volt. Mikor azt kérdeztem, hogy meggyógyult-e már, idegesen felel: „Igen meggyógyultam teljesen.”

Különben a nap jól telt. Helén nagyon szere-

tetre méltó volt hozzám, mert igen tetszettem neki új ruhámban. Este felé öltözködni ment s anyám is távozott s én egyedül maradtam Leonával. Eleinte közönyös dolgokról folyt a beszélgetés. De Leona hirtelen megfogva kezemet így szólt:

— Ugy-e nem tesszik önnek a Helén magaviselete? De né okozzon engem kérem, én csak a javát akartam, mikor ide hoztam. Eleinte úgy rendeztük, a hogy jónak láttuk s egy ideig jól ment minden. Amde Helén másképpen kezdett gondolkodni. Azt mondta, hogy ő úgy akar élni, mulatni, mint más és fenyegetett, hogy haza megyünk, ha kivánsága előtt meg nem hajlunk. Nos mit tehetünk? Maradtunk. Helénnek végzetes mellbaja ijesztett. Anyja, apja abban szenvedett, az is végezte ki, őt meg kelle menteni, de kinek lett megmentve? Higgye meg kedves Béni, hogy úgy szerettem ezt a leányt, hogy szívesen feláldoztam érte életemet is. Ugy fáj, hogy ő nem szeret egy, mint az előtt. Nem hallgat reánk, másra hallgat ő, másért lánog, azért, a ki elkábítá azt a szép fejet, elfordítá tőlünk az imádozt gyermek szívet.

Sirt Leona úgy, hogy majd a szíve szakadt meg bele s nekem vigasztalni kellett őt, holott magam is úgy érzem magam, mintha láva közt volnék. Végre, megunva a sok bolond beszédet erélyesen mondtam:

— Haggya el hercegnő a sirást, nemcsak ön a sértett fél. En, mint véglegénye Helénának, kéri fogom, jöjjön vissza abba a kastélyba, a hol annyi boldog órák töltöttünk.

Valóban megkísértettem Helént rábírní, hogy jöjjön vissza, de ő határozottan ellent mondott és én némileg igazat adtam neki, tekintve mell baját, mely az orvos véleménye szerint igen nagy mértékben veszélyezteteti Helén életét, tehát mit tehettem egyebet, mint belenyugodni akaratába. Este egy lovag folyton közelében volt, sőt egy alkalommal el is tűntek a narancsfák között.

Ez alatt Leonával voltam, ki több hölgy és ur társaságában mulatott. Gyakran kinosan aggódó pillantást vetve Helén után, kitől nem sokára azon üzenet jött, hogy hirtelen rosszul lett és szobájában fog maradni.

Nem sokára Leonával egyedül maradtunk a

terembe s ő karomon jött velem Helén szobájába. Leona előre lépve hangosan szólítá Helént, de választ nem kapva és a függönyöket szétvonva rémülten hebeg:

— Nézze Béni, nincs itt Helén.
 Anyám lépett be és rémültsébe esve kérdé:
 — Az Istenért hol van Helén?

Mint kőszobor álltunk egymásra bámulva. A komorna a szegletben egy kis guggonon sirt. Ő sem tudott semmi féle magyarázatot adni, mert ő Helént sirva hagyta a szobába s visszajövet már nem volt itt. Anyámnak, hogy rosszul létről megvitték a hirt, gyorsan sietett ide, de már nem kapta. Mindenne megadta a magyarázatot Helén hátrahagyott levélkéje. Hogy tölem egyszerű módon megszabadulhasson, elszökött azzal a bizonyos lovaggal s ha elegendő távolban hiszik magukat, kéri az egyház áldását. Végül pár szóval ecseteli új szerelmét és bocsánatot kérve a levelet befejezi.

Mit mondjak még?

Szívem megtört, megcsalt az, a kit oly igazán szerettem, de maradt erőm a küzdelemre.

Leona Sveizba birtokára magával vitte szüleit, én itt maradtam szorgalommal folytatva tanulmányaimat. Szép reményeimnek, mit Helénhez fűztem, vége volt. Mást nem voltam képes szeretni, csak az időtől reméltem gyógyulást, hisz oly fiatal voltam még.

V.

Nap nap után telt el, multak a hónapok, sőt multak az évek is. Így telt el hat év repülve az idő gyors szárnyain. Én kiküzdtem magamnak egy oly állást, hol bátran álltam meg. Az ezrednél, mint orvos kapitány voltam alkalmazva, reményem volt a gyors haladásra e pályán.

Szüleim még mindig Leonával voltak. Levél ment gyakran, de én a hat év alatt egyszer sem mutattam magam. Féltém menni hozzájok, hogy a régi bű felüljön az ismerős alakok láttára. Pedig én minden áron felejtetni akartam azt a mély sebet, mit a Helén gyöngye keze oly mélyen vert szívemen s lelkemen.

Hanem hat év után erős, erős vágyat éreztem magamban szeretteimet látni s elhatároztam maga-

[REDACTED]

ÚJ FESTÉK ÉS ZSIRADÉK ÜZLET.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, miszerint helyben a Nagy-Hatvan-utca 1098. sz. Hochfelder Jakab-féle házban ujonnan berendezett

FESTÉK, OLAJ, PETROLEUM ÉS ZSIRADÉK

üzletet nyitottam. Az elsőrangú gyárakkal összeköttetésben lévén, a legkitűnőbb minőségű árúkat igen mérsékelt árakban adhatom. — Dúsan felszerelt raktáramban a legfinomabb petroleum, száraz por- és olajba törött kész festék, szobapadló- és különféle lakkok, gazdasági kocsikenő, bőr- és halzsír, továbbá mindennemű gépolaj, esetek, zsiradékok, szappan és gyertyák kaphatók.

A Lusztig Gyula és Társa csődtömegéből átvett árúkat, míg a készlet tart, rendkívüli olcsó áron bocsátom a n. é. közönség rendelkezésére.

TÉREI JÓZSEF,

Debreczen, Nagy-Hatvan-utca 1098. szám,

Hochfelder Jakab-féle házban.

(108.) 1—2.

Utolsó főhúzás.

Magyar

osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Húzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600 000	= 600 000
1 „	400 000	= 400 000
1 „	300 000	= 300 000
1 „	200 000	= 200 000
1 „	100 000	= 100 000
2 „	40 000	= 80 000
2 „	20 000	= 40 000
5 „	10 000	= 50 000
10 „	8 000	= 80 000
34 „	6 000	= 204 000
100 „	2 000	= 200 000
200 „	1 000	= 200 000
2 650 „	200	= 530 000
22 000 „	150	= 3 300 000
25 007	nyeremények és 1 jutalom	= 6 284 000

III. osztályu vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60,—	30,—	6,—	3,— forint

Ezen eredeti sorsjegy árain kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny cím: **Lottoheintze Budapest.**

II. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályu sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1 forint

legkésőbbben május 2-ig eszközlendő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltok.

A Magyar Osztály-Sorsjáték legutóbb megejtett húzásán kisorsolt 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 50.000 stb koronás főnyeremények az én árúdamból vásárolt sorsjegyekre estek.

Blousok és gyermekruhák
óriási választékban
STEINER GYÜLÁNÁL
Debreczen, Főpiacz, a főposta mellett.

Zacherlin

bámulatosan hat! Felülmulhatlan gyorsan és biztosan öli a kártékony férgeket és azért is az emberek milliói dicsérik és keresik. Ismertető jelei: 1. lepecsételt üveg; 2. a „Zacherl” név.

Kaphatók Debreczenben:

Csanak József, Csicsó Lajos, Deutsch Albert, Dömök Béla, Félegyházi János, Franciscs és Jóna, Fritsch Károly, Ganovszky Lajos, Geréby Fülöp, Havas József, Király Mihály, Klein Bernát, Kohn Testvérek, Kohn Henrik, Kohn Lajos, Kontsek Géza, Kovács Mihály, Kun József, Leidenfrost Armin, Lusztig Károly, Berettyó-Ujfaluiban: Karakas Imre, ifj. Er-Mihályfalván: Pollák Mórész, Léway Vince. Hajdu-Böszörményben: Gemeinbeck József. Hajdu-Nánáson: Schlachta János. Hajdu-Szoboszlón: Kiss Pál, Körner Béla. Püspök-Ladányban: Tariczky Endre, Tisza-Füreden: Schön Jakab, Ungar Arthur uraknál.

(91.) 3—10.

Új gazdasági gépraktár.

Van szerencsém a t. gazdaközönségnek b. tudomására hozni, hogy itt, Debreczenben (Főtér Szikszay-ház)

Weiser J. C. gépgyáros gyártmányaiból mezőgazdasági gépraktárt

nyitottam. — Nevezett gyár jól ismert neve és több kiállításon elsőrendű díjakkal kitüntetett árúinak ugy kitűnő minősége mint az árak jutányos volta teljes garantiát nyújt arra nézve, hogy a t. gazdaközönség igényei minden tekintetben kielégittetnek.

Kedvező fizetési feltételek!!

A tisztelt gazdaközönséget raktáram megtekintésére kérve, vagyok tisztelettel

KLEIN JAKAB

(70) 6—10

Weiser J. C. gyár képviselője.

441. sz.

1896. v. k.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 6738/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Csanak József részére özv. Veres Lászlóné debreczeni lakostól 89 frt 39 kr. tőke, ennek 1896. évi február hó 3-dik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 30 frt 58 kr perköltség erejéig 1896. évi március hó 13-án bíróság felül foglalt és 1677 frt 46 kr-ra becsült árú, érték tárgyak és egyebekből álló ingóságok 1896. évi május hó 8-án d. e. 9 órakor kezdetét veendő és Hatvan-utca 1099. sz. a. megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Debreczen, 1896. évi ápril hó 17-én.

Sugár Gyula,
bírói kiküldött.

(109.) 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó v. b. Kutas G. debreczeni kereskedő czég csődtömegmondoka megkeresése folytán ezennel közhírré teszi, hogy a nevezett csőd tömegéhez leltározott és még el nem árverezett fűszerárú, italok és egyebekből álló ingóságok Várad-utca 2128/9. szám alatti házban levő üzlet- és pinczehelyiségben 1896. évi ápril hó 28-án délelőtt 10 órakor és következő napjain kezdetét veendő nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett elfognak adni.

Debreczen, 1896. ápril hó 23.

Sugár Gyula
kir. végrehajtó.

(110) 1—1

STILLER JÓZSEF

Budapest.

Gyár és iroda:
Dohány-utca 39-ik szám.

Képes árjegyzék
ingyen.
(71.) 5—5.

Az 1873-dik év óta fennálló Stiller József csász. és kir. szabadalm. jégsszkevények gyára Budapest, ajánlja elismert, törv. védett, legjobb szerkezetű s kitűnő hűtőkészülékeit, sör, víz, vaj, nyershús hűtésére, ételhűtőket házi szükségletre, fagyalt készületeket és fagyalt-reservoárokat, bormérés berendezéseket és legújabb szerkezetű pezsgető-csapokat.

